

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 września 1995 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 23 ustęp 2 Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, jako depozytariuszowi powyższej konwencji, dnia 28 lipca 1994 r. dokument ratyfikacyjny Rzeczypospolitej Polskiej do wymienionej konwencji.

Zgodnie z artykułem 23 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 26 października 1994 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 23 konwencji weszła ona w życie dnia 21 marca 1994 r.

2. Następujące państwa i organizacje stały się stronami konwencji, składając dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w podanych niżej datach:

Albania	3 października 1994 r.
Algieria	9 czerwca 1993 r.
Antigua i Barbuda	2 lutego 1993 r.
Arabia Saudyjska	28 grudnia 1994 r.
Argentyna	11 marca 1994 r.
Armenia	14 maja 1993 r.
Australia	30 grudnia 1992 r.
Austria	28 lutego 1994 r.
Bahrajn	28 grudnia 1994 r.
Bangladesz	15 kwietnia 1994 r.
Barbados	23 marca 1994 r.
Belize	31 października 1994 r.
Benin	30 czerwca 1994 r.
Boliwia	3 października 1994 r.
Botswana	27 stycznia 1994 r.
Brazylia	28 lutego 1994 r.
Burkina Faso	2 września 1993 r.
Chile	22 grudnia 1994 r.
Chiny	5 stycznia 1993 r.
Czad	7 czerwca 1994 r.
Dania	21 grudnia 1993 r.
Dominika	21 czerwca 1993 r.
Egipt	5 grudnia 1994 r.

Ekwador	23 lutego 1993 r.	San Marino	28 października 1994 r.
Estonia	27 lipca 1994 r.	Senegal	17 października 1994 r.
Etiopia	5 kwietnia 1994 r.	Seszele	22 września 1992 r.
Federacja Państw Mikronezji	18 listopada 1993 r.	Słowacja	25 sierpnia 1994 r.
Federacja Rosyjska	28 grudnia 1994 r.	Sri Lanka	23 listopada 1993 r.
Fidżi	25 lutego 1993 r.	Stany Zjednoczone	
Filipiny	2 sierpnia 1994 r.	Ameryki	15 października 1992 r.
Finlandia	3 maja 1994 r.	Sudan	19 listopada 1993 r.
Francja	25 marca 1994 r.	Szwajcaria	10 grudnia 1993 r.
Gambia	10 czerwca 1994 r.	Szwecja	23 czerwca 1993 r.
Gruzja	29 lipca 1994 r.	Tajlandia	28 grudnia 1994 r.
Grecja	4 sierpnia 1994 r.	Trynidad i Tobago	24 czerwca 1994 r.
Grenada	11 sierpnia 1994 r.	Tunezja	15 lipca 1993 r.
Gujana	29 sierpnia 1994 r.	Tuvalu	26 października 1993 r.
Gwinea	7 maja 1993 r.	Uganda	8 września 1993 r.
Hiszpania	21 grudnia 1993 r.	Urugwaj	18 sierpnia 1994 r.
Holandia	20 grudnia 1993 r.	Uzbekistan	20 czerwca 1993 r.
dla Królestwa w Europie		Vanuatu	25 marca 1993 r.
Indie	1 listopada 1993 r.	Wenezuela	28 grudnia 1994 r.
Indonezja	23 sierpnia 1994 r.	Węgry	24 lutego 1994 r.
Irlandia	20 kwietnia 1994 r.	Wietnam	16 listopada 1994 r.
Islandia	16 czerwca 1993 r.	Włochy	15 kwietnia 1994 r.
Japonia	28 maja 1993 r.	Wspólnota Europejska	21 grudnia 1993 r.
Jordania	12 listopada 1993 r.	Wybrzeże Kości Słoniowej	29 listopada 1994 r.
Kamerun	19 października 1994 r.	Wyspy Bahama	29 marca 1994 r.
Kanada	4 grudnia 1992 r.	Wyspy Cooka	20 kwietnia 1993 r.
Kenia	30 sierpnia 1994 r.	Wyspy Marshalla	8 października 1992 r.
Komory	31 października 1994 r.	Wyspy Salomona	28 grudnia 1994 r.
Koreańska Republika		Zambia	28 maja 1993 r.
Ludowo-Demokratyczna	5 grudnia 1994 r.	Zimbabwe	3 listopada 1992 r.
Kostaryka	26 sierpnia 1994 r.	Zjednoczone Królestwo	
Kuba	5 stycznia 1994 r.	Wielkiej Brytanii	
Kuwejt	28 grudnia 1994 r.	i Północnej Irlandii	8 grudnia 1993 r.
Liban	15 grudnia 1994 r.	w odniesieniu do Wielkiej	
Liechtenstein	22 czerwca 1994 r.	Brytanii i Północnej Irlandii,	
Luksemburg	9 maja 1994 r.	Wyspy Jersey i Wyspy Man.	
Malawi	21 kwietnia 1994 r.		
Malediwy	9 listopada 1992 r.		
Malezja	13 lipca 1994 r.		
Mali	28 grudnia 1994 r.		
Malta	17 marca 1994 r.		
Mauretania	20 stycznia 1994 r.		
Mauritius	4 września 1992 r.		
Meksyk	11 marca 1993 r.		
Monako	20 listopada 1992 r.		
Mongolia	30 września 1993 r.		
Myanmar	25 listopada 1994 r.		
Nauru	11 listopada 1993 r.		
Nepal	2 maja 1994 r.		
Nigeria	29 sierpnia 1994 r.		
Nowa Zelandia	16 września 1993 r.		
Norwegia	9 lipca 1993 r.		
Pakistan	1 czerwca 1994 r.		
Papua—Nowa Gwinea	16 marca 1993 r.		
Paragwaj	24 lutego 1994 r.		
Peru	7 czerwca 1993 r.		
Portugalia	21 grudnia 1993 r.		
Republika Czeska	7 października 1993 r.		
Republika Federalna Niemiec	9 grudnia 1993 r.		
Republika Korei	14 grudnia 1993 r.		
Rumunia	8 czerwca 1994 r.		
St. Kitts i Nevis	7 stycznia 1993 r.		
Saint Lucia	14 czerwca 1993 r.		
Samoa	29 listopada 1994 r.		

3. Podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia oraz w terminach późniejszych zostały złożone przez następującą Stronę konwencji podane niżej oświadczenia:

KUBA

W nawiązaniu do artykułu 14 Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu Rząd Republiki Kuby oświadcza, że w zakresie dotyczącym Republiki Kuby jakikolwiek spór, który może powstać między Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji, będzie rozwiązany w drodze negocjacji przy użyciu kanału dyplomatycznego.

MONAKO

Zgodnie z punktem g) artykułu 4 (2) konwencji Księstwo Monako oświadcza, że zamierza być związane postanowieniami punktów (a) i (b) wymienionego artykułu.

PAPUA—NOWA GWINEA

Rząd Niezależnego Państwa Papua—Nowa Gwinea oświadcza, iż rozumie, że ratyfikacja kon-

wencji w żadnym wypadku nie stanowi rezygnacji z jakichkolwiek uprawnień wynikających z prawa międzynarodowego, dotyczących odpowiedzialności państwa za negatywne skutki zmian klimatu, z naruszeniem zasad prawa międzynarodowego.

WĘGRY

Rząd Republiki Węgierskiej uznaje wielkie znaczenie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i ponownie podkreśla swoje stanowisko, zgodnie z postanowieniami artykułu 4 (6) konwencji dotyczącymi pewnego stopnia elastyczności, żeby przeciętny poziom antropogenicznych emisji dwutlenku węgla w latach 1985—1987 był uważany za punkt odniesienia w kontekście zobowiązań wynikających z artykułu 4 (2) konwencji. Interpretacja ta jest ściśle związana z „procesem przejściowym” określonym w artykule 4 (6) konwencji. Rząd Republiki Węgierskiej oświadcza, że podejmie wszelkie wysiłki, aby przyczynić się do realizacji celu konwencji.

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Wspólnota Europejska oraz jej państwa członkowskie oświadczają, że zobowiązanie do ograniczenia antropogenicznych emisji dwutlenku węgla (CO₂), zawarte w artykule 4 (2) konwencji, będzie

zrealizowane przez Wspólnotę, jako całość, poprzez działania Wspólnoty oraz jej państw członkowskich w ramach odpowiedniej kompetencji każdego z nich.

W świetle tej perspektywy Wspólnota oraz jej państwa członkowskie potwierdzają cele wyszczególnione we wnioskach Rady z dnia 29 października 1990 r., a w szczególności cel stabilizacji emisji dwutlenku węgla do roku 2000 i poziomu z roku 1990, w ramach Wspólnoty jako całości.

Wspólnota Europejska oraz jej państwa członkowskie opracowują uzgodnioną strategię dla realizacji tego celu.

WYSPIY SALOMONA

W myśl artykułu 14 (2) konwencji Rząd Wysp Salomona uzna za obowiązkowy arbitraż zgodnie z procedurą, jaka zostanie przyjęta przez Konferencję Stron w załączniku dotyczącym arbitrażu, tak szybko, jak to będzie praktycznie możliwe.

4. Informacje o państwach i organizacjach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*